

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Ghenadie Nicolaev,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpații Vasilache Dorin, Vasilachi Octavian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Vasilache Dorin XXXXX,

născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxx,

și

Vasilachi Octavian XXXXX,

născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 16 mai 2016 - până la 13 decembrie 2016 (instanța de fond);*
- 2. de la 11 ianuarie 2017 - până la 15 februarie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 12 iunie 2017 – până la 07 noiembrie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 13 decembrie 2016, Vasilache Dorin și Vasilachi Octavian au fost achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Vasilache Dorin și Vasilachi Octavian au fost învinuiți de faptul că, împreună și de comun acord în luna noiembrie 2015, data și ora exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penal, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns au sustras 23 de piloni din lemn de specie "salcîm", la prețul de 50 de lei

fiecare, de pe lotul de viță de vie situat în s. XXXXX, r-nul XXXXX, care aparține cu drept de proprietate cet. Cernei Lilian prin ce au cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil în mărime de 1150 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Vasilache Dorin și Vasilachi Octavian să fie condamnați în baza art. 186 alin.(2) lit.b),d) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, fiecare.

Astfel, la baza sentinței de achitare instanța a reținut declarațiile inculpaților și anume că 23 de piloni din lemn au fost găsiți la o distanță mai mare de locul care aparține cu drept de proprietate părții vătămate, prin urmare ei nu au conștientizat gradul de pericol al acțiunilor sale, precum și că averea este una străină, nefiind realizată latura subiectivă a infracțiunii.

Necătând la faptul că inculpații în cadrul cercetării judecătorești au pledat nevinovați, nerecunoscându-și vina, declarând că nu au sustras parii de salcâm, dar i-au găsit pe marginea drumului. Instanța de fond a reținut că intenția inculpaților a fost îndreptată spre aducerea pilonilor din lemn la domiciliul de la locul găsirii și nu de a sustrage.

Totodată, a menționat că inculpații au conștientizat că pilonii au valoare materială, un proprietar, însă sustragerea lor nu va fi descoperită datorită faptului că, terenul plantat cu viță de vie nu este păzit și posibil la acel moment erau urme vizibile de sustragere în masă a pilonilor, datorită faptului că furtul s-a comis pe parcursul a 3 luni de pe o suprafață de 5 ha, astfel considerând că va rămâne neidentificați.

Faptul că pilonii au o valoare materială se demonstrează și prin declarațiile inculpatului Vasilachi O. care a relatat instanței că, intenționa să construiască un sarai.

La fel, a menționat că, cauza penală a fost pornită în baza art.186 alin.(4) Cod penal, materialele cauzei fiind disjungate în privința inculpaților, fiindu-le incriminate sustragerea a 23 piloni, bunuri care au fost depistate nemijlocit la domiciliul, dar nu de 1500 piloni care de facto au fost sustrași.

Referitor la declarațiile părții vătămate depuse în cadrul ședinței de judecată și anume că 40 de piloni a găsit la stâna de oi unde era căsuța cu o telească, iar pilonii au fost depistați după urmele de la căruță, nu are tangență cu furtul comis de către frații Vasilache. La caz, fiind depistați alți făptuitori,

acțiunile cărora sunt examinate într-o altă procedură.

Faptul că inculpații nu au recunoscut sustragerea pe ascuns a pilonilor, dar i-au găsit, aceasta fiind poziția lor de apărare, precum și nu confirmă că fapta comisă nu constituie infracțiune.

Din declarațiile inculpaților rezultă că intenția acestora cu scop cupidant a apărut din momentul când s-au deplasat pe lângă terenul cu viță de vie, având o înțelegere că la întoarcere vor sustrage pilonii, astfel, participând ambii în calitate de coautori.

Astfel instanța nu a analizat sub toate aspectele circumstanțele cauzei și a dat o apreciere greșită probelor acumulate, fapt ce a dus la achitarea inculpaților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia.

Vasilache Dorin și Vasilachi Octavian au fost condamnați în baza art. 186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal la amendă în mărime de 320 unități convenționale, echivalentul a 6400 lei, fiecare.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii de către Vasilache D. și Vasilachi O. a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.b),d) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, totodată, menționând că, concluzia instanței de fond privind nevinovăția inculpaților în cele imputate, este neîntemeiată, deoarece instanța nu a verificat sub toate aspectele împrejurările de fapt și de drept a cauzei în raport cu probele anexate (f.d.183).*

Totodată, instanța a reținut că prin acțiunile inculpaților s-au periclitat relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material îl constituie 23 de piloni din lemn specia salcâm ce aparțin lui Cernei L.

Din declarațiile părții vătămate Cernei L. rezultă că, înainte de Anul Nou, i-au fost sustrași 1500 piloni de lemn din specia salcâm, 23 dintre care i-a găsit în gospodăria lui Vasilachi O. Mai mult, partea vătămată a relatat că ambii inculpați au declarat că, au fost pe deal și au găsit pilonii. Aceștia erau despicați și bătuți în cuie, recunoscându-i după cum sunt despicați.

Astfel, declarațiile date sunt în coroborare cu datele constatate în procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 februarie 2016, potrivit căreia vița de vie se mărginește cu drumul. La fel, din procesul-verbal nominalizat rezultă că, unii pari au fost sustrași din sol, rămânând doar găuri. La fața locului au fost depistate urme de transport. Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului, în gospodăria lui Vasilachi O. au fost depistați 23 pari de lemn de salcâm.

Totodată, faptul luării a 23 de piloni de lemn de pe marginea terenului ce aparținea cu drept de proprietate lui Cernei L., a fost recunoscut și de inculpații Vasilache D. și Vasilachi O.

De asemenea, instanța a reținut că pilonii sustrași de inculpați, luând în considerație caracteristicile exterioare ale acestora pot fi ușor determinați, astfel aceștia aveau o lungime de 2-2,5 m., erau despicați, la un capăt erau corjiți de coarjă și aveau niște cuie în ei. Acest fapt a fost recunoscut și de inculpați, la faza urmăririi penale, precum și rezultă și din pozele anexate la materialele cauzei. Mai mult, Vasilachi O. la faza urmăririi penale a relatat că se observa că pilonii sustrași erau scoși din pământ.

În același context, s-a menționat că din facturile fiscale anexate la materialele dosarului rezultă că pilonii sustrași dispun de valoare materială și cost determinant.

Astfel, instanța a apreciat critic declarațiile inculpaților date în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond și cea de apel, precum și concluziile primei instanțe, precum că pilonii sustrași se aflau la o distanță mare de via părții vătămate, fiind împrăștiați. Or, la faza urmăririi penale fiind audiați la o perioadă mică de la data comiterii infracțiunii inculpații, au explicat că în luna noiembrie 2015 deplasându-se la unchiul său care locuiește în s. XXXXX, r-nul XXXXX, pe drum de țară trecând pe lângă o vie au observat câțiva piloni din lemn, specia salcâm care se aflau grămadă lângă drum. S-au înțeles cu fratele său de faptul că la întoarcere să i-a pilonii să-i ducă acasă la fratele său, Vasilachi O. fapt pe care l-au și realizat. Totodată, inculpatul, Vasilachi O., a relatat că se vedea că pilonii dați erau scoși din pământ, dar cu cât timp înainte nu cunoaște.

În cadrul ședinței instanței de apel, Cernei L. a declarat că via sa era îngrădită cu sârmă, fapt confirmat și prin datele redade în procesul-verbal de cercetare la fața locului. Prin urmare, inculpații urmau să conștientizeze că

bunurile în cauză au un stăpân luând în considerație locul aflării acestora, cât și caracteristicile exterioare ale lor.

La fel, instanța a conchis că în speță, urmează să facă o diferențiere a bunului găsit, de bunul abandonat, fără stăpân.

Din dispoziția art. 323 Cod Civil rezultă că, se consideră fără stăpân bunurile mobile al căror proprietar a renunțat expres la dreptul de proprietate, bunurile abandonate, precum și bunurile care, prin natura lor, nu au proprietar.

Art. 304 CC prevede că, posesiunea bunului poate fi atât mijlocită cât și nemijlocită. De asemenea, o persoană deține posesia asupra unui bun până când aceasta nu încetează într-o formă perceptibilă, și nu doar trecătoare.

Prin urmare, în speță inculpații au comis infracțiunea de furt - prevăzută de norma art. 186 Cod penal, dar nu însușire a bunului găsit sau abandonat atunci când din împrejurările de fapt concrete rezultă că posesorul legitim nu a pierdut paza juridică a bunului său mobil, ci doar contactul material de moment cu el, acesta aflându-se în apropierea sa ori în situația de a fi reluat cu ușurință, iar posibilitatea redobândirii a fost realizată de făptuitor la momentul însușirii obiectului, fără drept.

În acest context, s-a menționat că pilonii părții vătămate nu a ieșit din posesie, sfera de supraveghere sau de disponibilitate a acesteia, prin urmare, fapta inculpaților corect a fost calificată în baza art. 186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța a reținut că vinovăția inculpaților este confirmată și prin faptul că aceștia pe parcursul examinării cauzei au încercat să se împace cu partea vătămată, precum și să-i restituie pilonii.

Astfel, infracțiunea prevăzută la art. 186 CP este comisă dacă se atestă modul ascuns de săvârșire. În speță, la momentul sustragerii bunurilor, inculpații nu au fost observați de către alte persoane. Acest fapt este confirmat și prin diferența mare de timp din momentul comiterii infracțiunii și depistării faptei infracționale.

Infracțiunea nominalizată este una materială, care se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau de a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii este exprimată prin intenție directă, astfel inculpații își dădeau seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale,

au prevăzut urmările prejudiciabile și au dorit în mod conștient survenirea acestora.

6. Împotriva hotărârii nominalizate au declarat recurs ordinar inculpații Vasilache Dorin și Vasilachi Octavian, care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.8) CPP solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

Au menționat că, acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente care să demonstreze că inculpații împreună și de comun acord au avut scopul sustragerii bunurilor altei persoane și pe ascuns au sustras 23 de piloni din lemn de specie salcâm, din lotul de viță de vie care aparține cu drept de proprietate lui Cernei L.

Faptul că pilonii în număr de 23 au fost depistați la domiciliul lui Vasilachi O. nu confirmă că inculpații au avut intenția de a-i sustrage, or, Vasilache D. și Vasilachi O. au declarat că, pilonii din lemn au fost găsiți de către ei, luându-i acasă și i-au pus în grădină lângă gard la un loc vizibil.

Astfel, intenția inculpaților a fost îndreptată spre aducerea pilonilor la domiciliul de la locul de unde au fost găsiți, dar nu de a-i sustrage.

Circumstanțele date vin în confirmarea concluziei instanței de fond privind lipsa componentei obligatorii ale laturii obiective.

Mai mult ca atât, în cadrul ședințelor de judecată s-a stabilit că, pilonii nu erau pe teritoriul viței de vie, nu erau fixați în pământ, dar se aflau la o distanță mai mare, din care considerente inculpații au considerat că aceste bunuri sunt lăsate. Ca urmare instanța a constatat și lipsa laturii subiective în acțiunile inculpaților.

Consideră că învinuirea și decizia de condamnare este bazată doar pe declarațiile părții vătămate Cernei L., însă declarațiile acestuia nu confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate. Aceste declarații nu demonstrează intenția inculpaților îndreptată spre sustragerea bunurilor părții vătămate, pregătirea din timp a infracțiunii precum și nemijlocita sustragere a pilonilor de pe lotul de teren care aparține victimei.

Acuzarea nu a dovedit nici conștientizarea de către inculpați a faptului că pilonii din lemn aparțin cărorva persoane, concluzionând că, nu sunt a nimănui fiind lăsați la marginea drumului care duce spre pădure, i-au luat acasă, prin urmare în acțiunile inculpaților nu este prezentă latura subiectivă a infracțiunii – intenția directă.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpați, considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurenții solicită casarea hotărârii instanței de apel cu menținerea sentinței de achitare. Din textul recursului se constată că inculpații nu indică nici un argument în susținerea poziției sale. Astfel, instanța de apel, potrivit art. 101 CPP, a verificat și apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, just constatând circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect încadrând acțiunile inculpaților în comiterea infracțiunii imputate.

8. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, însă din alte motive decât cele indicate de recurenți, reținând următoarele.

Potrivit art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Totodată, instanța reține că, în conformitate cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

În drept, soluția instanței de recurs se bazează pe prevederile art. 435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, în coroborare cu art.391 alin.(2) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să le admită, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea încetării procesului penal, în cazul în care fapta comisă de inculpați constituie o contravenție.

Potrivit art. 332 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova.

Din conținutul recursului ordinar declarat, se constată că recurenții critică soluția instanței de apel potrivit cărora Vasilache D. și Vasilachi O. au fost condamnați în baza 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, menționând că instanța respectivă, în opinia lor, greșit a interpretat că inculpații au avut intenția de a sustrage pilonii din lemn de pe terenul care aparține lui Cernei

L., totodată inculpații pledează nevinovați, solicitând achitarea lor, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit prevederilor art. 113 Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate în instanța de fond.

Fiecare probă, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Aceste prevederi ale legii procesuale penale au fost respectate la judecarea apelului.

Colegiul penal lărgit, constată că instanța de apel, verificând cele imputate lui Vasilache D., Vasilachi O. prin rechizitoriu, corect a stabilit, la momentul condamnării, starea de fapt, circumstanțele cauzei și just a calificat acțiunile inculpaților în baza art. 186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal.

Necătînd la faptul că, inculpații vina nu au recunoscut-o, instanța de apel a constatat că vinovăția acestora pe deplin a fost dovedită prin: declarațiile părții vătămate Cernei L., declarațiile inculpaților depuse în cadrul urmăririi penale care fiind audiați la o perioadă mica de la data comiterii infracțiunii au declarat că în luna noiembrie 2015, deplasându-se la unchiul său în s. XXXXX, r-nul XXXXX, pe drum de țară, trecând pe lângă o vie a observat câțiva piloni din lemn, specia salcâm care se aflau grămadă lângă drum. S-au înțeles între ei, când vor reveni să i-a pilonii să-i ducă la Vasilachi O., fapt pe care l-au și făcut, precum și probele materiale: plângerea părții vătămate, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 12.02.2016, facturi fiscale, contractele de vânzare cumpărare a terenurilor agricole.

În acest sens, instanța de recurs reține că, toate probele prezentate și

cercetate în mod legal în cadrul ședinței instanței de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, astfel careva temei pentru casarea hotărârii judecătorești la acel moment lipseau.

Argumentele autorilor recursului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal.

Prin urmare, motivele inculpaților precum că Vasilache D. și Vasilachi O. nu sunt vinovați de comiterea infracțiunii de furt pentru care au fost condamnați, sunt neîntemeiate, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceștia, nu echivalează cu achitarea lor, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, cert dovedesc vinovăția lor în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal constată incident speței temeiul de casare stipulat de legislator în art. 427 alin.(1) pct.13) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului atunci când a intervenit o lege penală mai favorabilă aplicabilă condamnatului, odată cu intervenirea modificărilor efectuate în Codul contravențional prin Legea nr.208 din 17.11.2016, care au intrat în vigoare la 16.03.2017.

Având în vedere cele nominalizate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de inculpați, urmează a fi admis, din alte motive decât cele formulate de recurenți în cerere, cu încetarea procesului penal în privința lui Vasilache D. și Vasilachi O., pe motiv că fapta comisă de aceștia constituie contravenția prevăzută de art. 105 Cod contravențional.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că valoarea bunurilor sustrase, ca semn calificativ al componenței de infracțiune, se determină ținându-se seama de mărimea unității convenționale de amendă stabilită de legislație la momentul săvârșirii infracțiunii.

Prin decizia instanței de apel, Vasilache D. și Vasilachi O. au fost condamnați în baza art. 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, pentru săvârșirea sustragerii, cu cauzarea părții vătămate a daunei în proporții considerabile în mărime de 1150 lei.

Astfel, la data condamnării încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților era corectă, deoarece valoarea bunurilor sustrase până la 2500 unități convenționale constituia proporții considerabile.

Potrivit art. 18 Cod contravențional (în red. Legii nr.218-XVI din 24.10.2008), se considera de mici proporții valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvârșirii contravenției, nu depășește 25 de unități convenționale.

Conform Legii nr.208 din 17.11.2016, privind modificarea și completarea Codului contravențional, în vigoare din 16.03.2017, norma art. 18 a fost modificată, proporții mici fiind valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite, care, la momentul săvârșirii contravenției, nu depășește 20% din quantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii infracțiunii.

Totodată, prin legea nominalizată a fost modificat și conținutul art. 34 Cod contravențional, potrivit căruia, valoarea unității convenționale a fost majorată de la 20 la 50 lei.

Potrivit art.10 alin. (1) Cod penal, legea penală, care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Conform prevederilor art. 8 Cod penal, care stipulează principiul activității legii penale în timp, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Colegiul penal constată, că în urma modificărilor operate în legislație a apărut o situație favorabilă inculpaților.

Astfel, în speță, urmează să fie interpretat art. 18 Cod contravențional (în redacția Legii nr. 218-XVI din 24.10.2008) în coraborare cu art. 34 Cod contravențional (după modificările efectuate prin Legea nr.208 din 17.11.2016, în vigoare din 16.03.2017), potrivit căreia quantumul unității convenționale fiind de 50 lei.

Mărimea daunelor considerabile constituie limitele care se încadrează dintre proporții mici și proporții mari.

Respectiv, Colegiul conchide că, în speța dată prin aplicarea normelor juridice nominalizate mai sus, rezultă că proporții considerabile reprezintă suma prejudiciului care se încadrează între proporții mici ce constituie 1250 lei (25 u.c. x 50 lei) și proporții mari care reprezentau 50 000 lei (2500 u.c. x 20 lei).

Având în vedere că prin fapta comisă de inculpați, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 1150 lei, astfel că, valoarea bunurilor nu depășește suma de 1250 lei, care constituie proporții mici.

Din considerentele menționate Colegiul penal conchide că, decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu încetarea procesului penal, deoarece fapta comisă de Vasilache D. și Vasilachi O. nu întrunește elementele infracțiunii de furt, ci constituie o contravenție administrativă prevăzută de art.105 Cod contravențional.

În concluzie, Colegiul reține că pentru fapta comisă de Vasilache D. și Vasilachi O. în noiembrie 2015, ultimii nu pot fi atrași răspunderii contravenționale potrivit art. 105 CC, deoarece din momentul săvârșirii contravenției a expirat termenul de prescripție a răspunderii contravenționale de 3 luni, ce era în vigoare până la modificările operate prin Legea nr.208 din 17.11.2016, în vigoare din 16.03.2017.

Astfel, ținând cont de faptul că a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpaților, Colegiul penal lărgit conchide asupra necesității admiterii recursului ordinar declarat, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și pronunțată o nouă hotărâre.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit.b), art.391 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de inculpații Vasilache Dorin, Vasilachi Octavian, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017 și pronunță o nouă hotărâre prin care:

Se încetează procesul penal în temeiul art. 332 alin.(2) Cod de procedură penală pe învinuirea înaintată lui Vasilache Dorin și Vasilachi Octavian în comiterea infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, pe motiv că fapta comisă constituie contravenția prevăzută de art. 105 Cod contravențional.

Vasilache Dorin și Vasilachi Octavian se liberează de răspundere contravențională conform art.30 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii contravenționale.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 decembrie 2017.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru